

शत्रुः प्रतिप्रवादेन मात्रेव हितकाम्यया ।
 आशीविषस्तवाङ्मेन बाले परिकृतस्त्वया ॥ २० ॥
 यथा तु कुर्यात् सर्पे वा शत्रुर्वाप्रत्युपेक्षितः ।
 राज्ञा दशरथेनाद्य सपुत्रा त्वं तथा कृता ॥ २१ ॥
 पापेनानृतवाक्येन बालप्रज्ञे सुखप्रिया ।
 रामं स्थापयिता राज्ये सानुबन्धा कृता ह्यसि ॥ २२ ॥
 नराधिपकुले जाता महिषी पृथिवीपतेः ।
 गतिं त्वं राजधर्माणां कथं देवि न बुध्यसे ॥ २३ ॥
 धर्मवादि शठो भर्ता श्लक्ष्णवादी च दारुणः ।
 शुद्धभावे न जानीषि तेनैवमतिसंधिता ॥ २४ ॥
 उपस्थितः प्रयुञ्जानस्त्वयि सान्त्वमनर्थकं ।
 अर्थेनैवाद्य ते भर्ता कौशल्यां योजयिष्यति ॥ २५ ॥
 अपवाद्य हि दुष्टात्मा भरतं तव बन्धुषु ।
 काल्ये स्थापयिता रामं राज्ये निकृतकण्ठके ॥ २६ ॥
 तत् प्राप्तकालं कैकेयि कर्तुमर्हसि मे वचः ।
 रक्ष पुत्रं तथात्मानं मां चैवामित्रकर्षिणि ॥ २७ ॥
 तथा कुरु यथा रामं नाभिषिञ्चति ते पतिः ।
 सकामां कुरु कौशल्यां मा सपत्नीमनिन्दिते ॥ २८ ॥
 मन्यराया वचः श्रुत्वा कैकेयी हर्षिता ततः ।
 एकमाभरणं मुक्त्वा कुब्जायै प्रददौ शुभं ॥ २९ ॥